

ikibin
10

3 KASIM 2010

GELMİŞ GEÇMİŞ

KİŞOT

GELMİŞ GEÇMİŞ

NOS

Yeldeğirmenleri yok; kötülük, yeteneksizlik, cehalet ya da popüler deyimlerle “rant”tır yeldeğirmenleri...

Bir “yaprak” edebiyatın kalın perdesini aralayabilir mi?

SON KİŞOT

(...)

kimsesiz

ne güzel büyüdük
kimseler bilmeden bizi.
iki kare çıkış hakkı
ilk hakkıdır insanın çocukluğu.

yedi cami yaptırsak nafile
düşününce acıttığımız böcekleri.
tuhaf ve anlamlıydı büyüğü
tek karınca dahi yemedi zil çalan ağustosböceği.

rutubet kokardı biraz
yer yatağı hayalleri.
çok çocuklu bir odanın uykuluğunda
bulaşıcıdır kâbus halleri.
(...)

en zor anında harcamak için
cebinde saklıyor gıcır gıcır bir çığlığı.
tekmelemeyi kesince içindeki afacan sızı
canı çekiyor olmalı sahipsiz acıları.
(...)

ÖZGE DİRİK

Henri Michaux

Kuzgun Acar

Senin yüzünden yazdım yüzüme alın yazımı:
Çiz üstünü!

Yazdıkça yazıyorum, kolay doluyor kâğıtlarım;
bilgili bilgisiz kim okursa yaralanmış bakışımın
beklentilerle dolduğunu, çağladığımı,
duyumsuzlaştığımı baka baka görecektir!...

Sözde türetici taramalarım bittiğinde bulaştığım
tutkuda gördüğüm zengin çalımı soluk soluğa
çağrımın sözüne kat!...

Tarihim geleceğe gönderilmiş mektuptur:
Alın yazımda!

CENK KOYUNCU

Yazmanın, yazılmanın... bir öncesi var ilkin, üç yıllık, on yıllık, yirmi yıllık sorular oluyor kafada sözgelimi; başlangıç kurgusu daha zihin oralardayken örülüyor yapıyor; kısacası “şiir zihni” sanırım biraz başka türlü işliyor genelgeçer akıl yürütmelerden; daha da özeti “külyutmazlık”tır (Bizim tarihimizden bir örnek, hoş gitmeyecekse de; Hezarfen Ahmet Çelebi, bir cambazdır ve İstanbul’da Galata Kulesinden uçmak adına atlar, kulenin altındaki bir tümseğin üzerine düşer ve bacağını kırar!.. (...)) Yalnızca, “şiir”in öyle kitaplarda, kitaplarınızda yazıldığı gibi olmadığı, doğrusu olamayacağıdır, benim de deneyimlerim olmuştur, bildiğimi biliyorum o kadar... “Son biçim”ini alıp almadığını anlamak sorununa gelince, şiirin, buna neden “son öz” denmemiş olduğunu da düşünüyorum, izin verin de bir kömürün bir elmasa dönüşmüş olduğunu artık anlayalım! Bir şiir kıpırdanıyorsa, deviniyorsa sonra ermiş demektir; sözgelimi herhangi bir şey eksikse kıpırdanmaz! Ustalar şunu çok iyi anlayacaklardır; şiir tam bir avadanlıktır, tarihsel bir avadanlıktır!... **ECE AYHAN**